

Egy régi magyar cég legyőzte egész Európát

A Király-utca legforgalmasabb részén esata volt, ütközött, amelyben anélkül, hogy gépfegyvereket, vagy más ilyen szárazanyagokat használtak volna, magyarok győzték le a külföldet, tisztességes, becsületes eszközökkel.

Az ütközés színhelye egy illatos, finom hatvanegy esztendeje fennálló tápszergyár, a közismert Glasner Miksa-féle tápszergyár főüzlete, amelyben diabetikusok részére készítenek tápszerket, gyermekeknek édes készsértüket, felnőtteknek pedig közömbös ízű készsértüket.

Ragogy a tisztaságtól és a neves üzlet, amelyben barátságos arcok melegednek, elégedett emberek áldogálnak a hófehérben úszó teremben.

Egy Kolozsvárról való öreg úr beszéli el kedvesen:

— Feljöttem megszállt területről, hogy két-szersültet vigyek haza. Huszonnyolc esztendeje vásárolok már ebben az üzletben és bizony nem sajnálom a fáradságot, hogy feljőjsek, mert mégis csak első az egészség és, sajnos, a külföldi tápszerekben nem találok meg azt az értéket, mint önöknel.

Egyre-másra nyílik az ajtó az üzletben.

Beszélgettünk Engel Jenő igazgatóval, aki a Budapesti Hírlap munkatársának érdeklődésére ezeket mondja:

— Öt főkezületünk van. Súlyt helyezünk arra, hogy a vevők szeretnek bennünket. Ennek bizonyosága az is, hogy külföldről is kapunk megrendelést.

— Hatvanegy esztendővel ezelőtt alapították a tápszerüzemünket, amikor úgyszólván zsemlet, kiflit és fonatot sütöttek. Ma már természetesen lépést tartunk az orvosi tudomány modern fejlődésével és a legújabb orvosi tudományhoz alkalmazkodva, igyekszik a Glasner Miksa cég szolgálni azt, hogy vevőink egészségi állapotában nehogy csökkenés álljon be, sőt elégedett szavakat halljunk és elégedett leveleket kapunk. Ma már Európa sok helyéről kapunk megrendeléseket és ezzel nemcsak a cég régi tisztaságát, hűbebeli hagyományait szolgáljuk, hanem magyaros érzéssel állapítjuk meg, hogy nem kell külföldre mennünk, ha a cukorbeteg, ha a fogyókúrás vagy akiknek kétszersültet más okokból az orvos tápszeri keres. Törekvésünk, hogy az igényeket kielégítsük.

Elégedettségrel teszi hozzá:

— Sok a régi vevőnk. Nem hagynak el bennünket. Igazán megható az emberek ragaszkodása és mi ezt igyekezzük is viszonzni azáltal, hogy gyártmányaink nemcsak cégünknek, hanem a magyar gyártásnak dicsőséget szerezzenek.

Beszélgés közben ismét pereg az üzleti forgalom érdekes kaleidoszkopja.

Belép két elegánsan öltözött hölgy és vásárolnak.

Mosolyogva szólott az egyik az udvarias alkalmazottaknak:

— Karlsbadba megyünk kúrát tartani, de kétszersültet innen viszünk. Ezt megszoktuk.

Az irodában az íróasztalon hálálkodó levelek tömege van, amelyet a cég kegyeletesen őriz.

Amíg sétálunk a pulatok előtt, amelyeken szines papírba kötözött, gusztyos, jószágú csomagok fekszenek, elgondolkodik azon, hogy háttéveszt, ez a jubileumunk is beillő idő, milyen nagy erkölcsi értéket is képvisel. A gyáros, a kereskedő becsületessége gyakran a titka annak, hogy az emberek megválogatják a céget, akinél vásárolnak.

Glasner Miksa cége bebizonyította, hogy a régi időből megtartotta a becsületességet, az újaból pedig azt, hogy alapos és éleslátással nézi az orvostudomány fejlődését és mindenkor a diabetika rendelkezéséhez alkalmazkodva, gondoskodik arról, hogy a szegény, szenvédő cukorbetegnek segítsen, a gyermekek örömmel harapjanak bele az édeskes ízű kétszersültbe és akik fogyókúrát használnak, hálással ismerjék el, hogy testsúlyuk csökken.

Ez fontos is ma, amikor a karsú termet van divatban, úgy férfiaknál, mint nőknél és ezért a Glasner-cég ebben a tekintetben is alkalmazkodik sokoldalúságával a kor követelményéhez.

Meg is jegyzi valaki a dúsan berendezett üzletben:

— Ha a fogyókúrásokat nézem, azt látom, hogy férfiak, nők egyaránt súlyt helyeznek a karsúságra, mert a vevők között egyforma az arányszám.

Valaki tréfásan így válaszol:

— Végre egy hely, ahol nem a nők győznek. Ezen aztán mosolyognak is, mintahogy ez a tápszerüzlet békés, kedves hangulatához illik is.

A M. Kir. Postatakarékpénztár küzdelmes évei

Irta Tormay Béla

a m. kir. Postatakarékpénztár vezérigazgatója.

Az elmúlt néhány év volt a nemsokára már öt évtizedes multra visszatekintő postatakarékpénztár életében a legválságosabbnak tekinthető időszak. A világháborút megelőző béke-években fokozatos és arányos fejlődés-mellett az intézetnek mindig módjában volt a kívánalmakhoz idomítani teljesítőképességét, valamint személyzeti, technikai felkészültségét.

A helyzet a világháború után egyszerre megváltozott. A csekküzletagnak a háborúelőtti 25—35 ezer tételből álló napi átlagos forgalma 6—8 ezerre zsugorodott. A takarékbetétke pedig, amely a világháború előtt 133 millió pengő értéket reprezentált, az 1924. év közepén a mai napok egy napi forgalmi értékével alig felérő összeggé — mindössze csak 293 ezer pengő értéké — lett. Erről a mélypontról rohamos ugrásokkal fejlődött az intézet napjainkig odáig, hogy nemcsak elérte, de a tétel-számot tekintve többszörösen túl is szárnyalta a világháború előtti méreteket. A csekküzletág napi átlagos tételforgalma ugyanis a világháború előtti 25—35 ezerrel 70—80 ezerre s a betétálladék az 1924. évi mélypontról 64 millió pengőre emelkedett.

Ezek az itt említett ingadozások, zuhanás-szerű visszaesések, de különösen a rendkívüli emelkedések igen nehéz helyzeteket teremtettek. A napi forgalmat mindig le kellett aznap bonyolítani, sokszor a nem egészen járatos személyzettel. Ez volt a nagy probléma, mely különösen az 1927. évben igazán csak úgy volt megoldható, hogy az intézet egész személyzete átértéve a postatakarékpénztár kifogástalan működéséhez fűződő nagy érdekeket; rendkívüli buzgalommal és kötelességtudással dolgozott annyit a nap 24 órájából, amennyire az intézetnek éppen szüksége volt. A kérdés azonban nem volt az egyes tisztviselők és alkalmazottak egyéni munkájának végtelenségig való fokozásával megoldható, mert bizonyos idő után feltétlenül be kellett volna következnie az összeroppanásnak. Ezt megelőzendő, fej-tette ki a postatakarékpénztár egy kisebb elite-gárdája az őket támogató személyzettel

azt az üzemezszerűsítő, racionalizáló s gépeket fokozatosan és céltudatosan alkalmazó tevékenységét, mely nemcsak lehetővé tette a sokszorosra növekedett forgalomnak igen mérsékelt személyzet-saporítással való lebonyolítását, hanem még az intézetet igénybe-vevő ügyfelek mind jobb és gyorsabb kiszolgálását is.

A postatakarékpénztár, mint azt két fő-üzletága is előírja, elsősorban a kisemberek bankja. Elsősorban a kisemberek keresik ugyanis fel intézetünknek takarékküzléti és zálogköcsönüzléti osztályait. A fejlődés, illetve emelkedés mindkét üzletágnál igen számottevő, mégis mint kedvező tünetet kell elkönyvelnünk, hogy míg a takarékküzlétnél az utolsó 5 évi fejlődés indexe megtízszereződést mutat, addig a zálogköcsönüzlétnél ugyanezen idő alatt csak háromszoros forgalomnövekedéssel szerepel. Sőt az utolsó két évben sincs romlás, mert a takarékküzlétnél ez években is 30 és 20%-os emelkedés áll, a zálogküzléti 11%-os növekedéssel szemben. Az a gyakran olvasott panasz sem helytálló, hogy hazánkban csak a zálog-üzleti forgalom növekszik, hisz a csekküzletág fejlődése is, amely gazdasági életünk hullám-zásának egyik igen érdekes és figyelemreméltó jelzőszáma, meghaladta a zálogküzlétiét. A csekküzletágnál a fejlődés ugyanis az utolsó két évben is 12 és 14 százalék között ingadozott.

Mint az eddig közölték is igazolják, a postatakarékpénztárnak jóformán összes adatai fejlődést, élénkséget, életképességet mutatnak s egyedül csak a csekküzletágnál mutatkozik, de ott is csak a forgalmazott összeget illetőleg, bizonyos mérsékelt visszaesés. E visszaesés oka egyrészt technikai okokra vezethető ugyan vissza, de kétségtelen része van ebben — különösen a mezőgazdasági termékek értékesítésénél — jelentkező nehézségeknek is.

Összegezve az elmondottakat a postatakarékpénztárban egy dolgozó ország lüktető életét és nem tespedést látunk.

Textiliparunk és a gazdasági helyzet

Irta: SZURDAY RÓBERT.

A háború előtt a textilipar fejlődése volt a hőmérője minden ország kulturájának. Ebben van sok mélyseges igazság, mert a textilipar szeizmográf-szerűleg éli át és érzi meg egy ország politikai, közgazdasági és kulturális mozzanatait, elváltozásait, jótékony és kártékony hatásait. Ha tehát a textilipar mai helyzetéről, annak nehézségeiről és jövődöbéli reményeiről beszélünk, úgy azok egyúttal az egész ország minden tényezőjére is vonatkozhatnak.

A háborus nyerők, a hirhadt „Kriegsgewinnerek” mint általában, úgy a textiliparban is rég elillantak mint a kámför, csupán a történelem kellemetlen emlékei maradván. Az ezután következő „siberici” szinten már mind nem léteznek és szinte már nem is emlékszünk azoknak a neveire, akik dőzsölve költöttek el immorálisan keresett millióikat, ezzel jogosan megbántva a közben szinylődő tisztességes elemeket.

Az inflációs idők tőzsdékirályai elpusztultak, tisztán csak gyengülést, hagyván hátra a nemzet gazdasági testén, amely mindezeket a lázokon keresztül, megbűnhötte a láz okozóját, a valóságos betegséget, magát a háborút és annak utókövetkezményeit.

A hágai egyezmény után, bár legyengülve és bár vérszegényen, de mégis újra egészségesen áll itt közgazdaságunk és így textiliparunk is, mint nehéz reconvalescens, akit figyelmes diétával fel kell táplálni, hogy új vérhez jusson, de akit Isten ments, a doktorok szondával ne érintsenek többé, hanem hagyják magára, a természet minden kiegyenlítő energiájának szabad fejlődését engedve.

Nehéz helyzet, de amilyen nehéz, olyannak kell lennie.

Egy ország, amelynek kétharmad részét elvették, nem bír el két és háromszor annyi kereskedőt és ha azok, akiknek természetes vitalitása nincs meg, elhullnak, akkor megszűnik majd a hitelválság és a bizalmi kérdés a kormány beavatkozása nélkül, sőt mondhatnám, még kormánybeavatkozások ellenére is.

Nem szabad mindent a kormánytól várni, sőt a kormánynak lehetőleg bele sem szabad nyulnia magába a fejlődésbe, hanem csak

egészséges előfeltételeket kell teremtenie és különben a természetes fejlődésre kell bízni az adott viszonyokhoz alkalmazkodó kialakulást. Ez a kialakulás Magyarországon, mely nagyban agrárfoglalkozású népesséssel bír, amely mind nagyobb textilfogyasztó, megjön, amikor a világpiacon a nyers-termékeknek és főképpen a gabonának ára megint úgy fog alakulni, hogy azok termelése lukratív lesz. Ez a pillanat sem lehet nagyon távol, mert éppen az összes nyers-termékek olesobbodása következtében azoknak finanszírozása sokkal kevesebb pénzt vesz igénybe, aminek következménye az, hogy a pénz olesobbodik és még tovább olesobbodni fog, addig, amíg a kapitalisták, hogy némi kamatozást lássanak, pénzüket egy részét nyers-termékekbe fogják elhelyezni befektetés céljából.

Ez a circulus viciosus adja meg a nyers-árak lukratív árának kifejlődését oly biztonsággal, mint ahogy a születés magában rejti a halált is, amelyből megint a természetben új élet fakad.

Hogy mi mint önlelmező ország, súlyos gazdasági helyzetünk ellenére is még sokkal jobb helyzetben vagyunk, mint a többi nyugati államok, azt legjobban bizonyítja az, hogy akkor, amikor a külföldi vállalatok nyakra-főre bukznak, nálunk a textilvállalatok csak kisebb hozammal dolgoznak, de még mindig keresnek, kivéve egynéhány rosszul fundált vállalatot.

Hogy a válság megtörése után hazai textiliparunk minden ágazatában erősen tovább fog fejlődni, az annál bizonyosabb, mert hiszen szükségletünknek csak 60%-át tudjuk eddig is belföldön termelni, tehát nincsenek túlméretezett vállalatok. Közgazdaságunk javulásával magától megjön a vállalatok növekedése, újabb 30.000 munkás talál kenyeret és számtalan olyan középosztályú egyént tudunk polgári elhelyezésbe juttatni, aki most hasztalanul keres elhelyezkedést.

Nincs tehát okunk arra, hogy fejünket vesztve reménytelenül nézzünk a jövőbe, mert biztos, hogy a nehéz idők kinszenvedéses átküzdése után meg fogja hozni a szorgalmas munkából való biztos megélhetés gyümölcsét, mely a legjobb fegyver az irredenta propaganda keresztülvitelére.

Assicurazioni Generali

Triesti Általános Biztosító Társulat

Közel egy évszázadon át tartó kemény munka lépésről-lépésre teremtette meg azt a hatalmas intézményt, mely Generali néven ma már az egész világot felöleli. 1831 december 16-án alapította meg az intézetet Triestben néhány lelkes közigazász. Első alapítói már régen porladnak, de az általuk tervezett mű alapfalai olyan sziklaerőseknek bizonyultak, hogy az alapítás óta eltelt közel száz év alatt az intézet az egész nemzetközi biztosítási piacon ma már domináló helyet tölt be.

A Generali honosította meg Magyarországon a biztosítási intézményt és ezt a nagy és nehéz úttörő munkát sikeresen végezte el hatalmas áldozatokkal létesítve ügynöki szervezetével. E munkájának megkezdése idején a biztosítási intézmény Magyarországon teljesen ismeretlen volt.

A Generali céltudatos és kitartó munkájának érdeme, hogy nemcsak a minden új intézmény iránt megnyilvánuló előítéleteket kiűzötte le sikeresen, de a károk gyors és előzékeny liquidálása révén a biztosítási intézményt Magyarországon is a legszélesebb körben népszerűsítette. Hazánkban a Generali mindjárt megalapítása után kezdte meg működését és előbb a tűz-, szállítvány- és életbiztosítási ágazatban fejtett ki tevékenységét, de újabb ágazatok (betörés-, tveg-, balesetbiztosítás, stb.) fokozatos bevezetésével úttörő szerepét továbbra is megtartotta. Első volt hazánkban, mely meghonosította az úgynevezett mezőgazdasági általánybiztosítást.

A magyar közgazdasági életre termékenyítő hatást gyakorolt a Generali nemcsak a biztosítási intézmény meghonosításával, hanem különböző alapításaival is. Ő alapította a Minerva Általános Biztosító Részvénytársaságot, az Első Általános Baleset- és Kárbiztosító Társaságot, valamint 1890-ben a Jégkár ellen biztosító intézetet, a Magyar Jég- és Viszontbiztosító Részvénytársaságot és ezen alapításával jótékonyan működött közre azon, hogy a biztosítást igénylő közönség tökéletes vállalatoknál gondoskodhassék szükséges biztosításairól. A Generali alapította meg a Magyar Általános Takarékpénztár Részvénytársaságot és közreműködött annak fokozatos fejlesztésében, majd e vállalattal karöltve több virágzó magyar pénzintézet és vállalat alapításában vett részt.

A társaság központi igazgató-ságának székhelye Triest. Magyarországi igazgatóság Budapest (V., Dorottya-u. 10—12), a társaság székházában van. Szervezete kiterjed egész Magyarországra, mert az ország minden városában van főügy-műköse és minden nagyobb községben ügynöksége. Részvénytőkéje és kezességi alapjai meghaladják az 1 milliárd litrt.